

Bryssel, 9. maaliskuuta 2018
(OR. en)

6804/18

Toimielinten välinen asia:
2017/0138 (CNS)

FISC 103
ECOFIN 206

ILMOITUS

Lähettiläjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Asia: Raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskeva pakollinen automaattinen tietojenvaihto verotuksen alalla

- *Poliittinen yhteisymmärrys*

I JOHDANTO

1. Komissio esitteli edellä mainitun lainsäädäntöehdotuksen¹ 21. kesäkuuta 2017. Aloitteen päätarkoitus on lisätä verotuksen avoimuutta ja tehostaa aggressiivisen verosuunnittelun torjuntaa sisällyttämällä nykyiseen hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annettuun neuvoston direktiiviin 2011/16/EU² uusia säännöksiä, jotka velvoittaisivat jäsenvaltiot
 - laatimaan säännöt, jotka koskevat pakollista kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamista mahdollisesti aggressiivisista verosuunnittelujärjestelyistä, joissa on rajatylittävä ulottuvuus ("järjestelyistä"), joista vastaavat "välittäjät" (esim. veroneuvojat tai muut toimijat, jotka ovat yleensä mukana suunnittelemassa, edistämässä, organisoimassa tai hallinnoimassa tällaisten "järjestelyjen" toteuttamista); ja

¹ Asiak. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD 2, ADD 3.

² EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna.

- ja varmistamaan, että kansalliset veroviranomaiset vaihtavat kyseiset tiedot automaattisesti muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa käyttämällä hallinnollisen yhteistyön direktiivissä vahvistettua mekanismia.

2. Tässä säädösehdotuksessa käsitellyt asiat ovat tärkeällä sijalla EU:n ja laajemminkin kansainvälisellä asialistalla. Verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta ja verosopimusten väärinkäytön vastaisista toimenpiteistä 25. toukokuuta 2016 antamissaan päätelmissä Eurooppa-neuvosto pyysi Euroopan komissiota *harkitsemaan lainsäädäntöaloitteita OECD:n BEPS-toimintasuunnitelman¹ toimenpiteeseen 12 perustuvista pakollista julkistamista koskevista säännöistä, jotta voitaisiin ottaa käyttöön tehokkaampia pidäkkeitä niitä välittäjiä varten, jotka toimivat avustajina verovilppiin ja veronkiertoon liittyvissä järjestelyissä.*²
3. Komission ehdotuksessa otetaan laajalti huomioon BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteen 12 osatekijät, ja OECD:ssä valmistellaan pakollista ilmoittamista koskevia mallisääntöjä, joka kattaa veronkiertojärjestelyt. Tässä yhteydessä sekä Buenos Airesissa 17.–20. maaliskuuta 2018 pidettävän G20-maiden valtiovarainministerien ja keskuspankkien pääjohtajien kokouksen edellä on tärkeää muistaa maaliskuun 2013 Eurooppa-neuvoston todenneen, että "OECD:n ja G20:n kanssa tarvitaan tiivistä yhteistyötä, jotta voidaan kehittää kansainvälisesti hyväksyttyjä normeja veropohjan kaventumisen ja voitonsiirtojen estämiseksi".³ Neuvoston poliittisen yhteisymmärryksen saavuttaminen tässä asiassa olisi tässä yhteydessä tärkeä edistysaskel.
4. Yksi prioriteeteista, jotka kesäkuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti unionille seuraaviksi viideksi vuodeksi, on se, että "taataan oikeudenmukaisuus: torjutaan veropetoksia ja veronkiertoa, jotta kaikki maksaisivat oikeudenmukaisen osuutensa".⁴ Lisäksi joulukuun 2014 Eurooppa-neuvosto totesi, että "toimia verojen välttelyn ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi on vietävä kiireellisesti eteenpäin sekä maailmanlaajuisesti että EU:n tasolla".⁵ Kesäkuussa 2016 Eurooppa-neuvosto ilmoitti, että "veropetosten, verovilpin,

¹ G20-maiden valtiovarainministerit ja valtionpäämiehet hyväksyivät OECD:n veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan toimintasuunnitelman (BEPS-toimintasuunnitelma) vuonna 2015, ja Ecofin-neuvosto ilmaisi tyytyväisyytensä siihen joulukuussa 2015 antamissaan neuvoston päätelmissä veropohjan rapautumisesta ja voitonsiirroista (BEPS) EU:n puitteissa (asiak. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, kohta 6).

² Asiak. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, kohta 12.

³ Asiak. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, kohta 6.

⁴ Asiak. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, kohta 2.

⁵ Asiak. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, kohta 3.

veronkierron ja rahanpesun torjunta on edelleen prioriteetti sekä EU:ssa että kansainvälisesti", viitaten erityisesti hallinnollista yhteistyötä koskevaan direktiiviin äskettäin tehtyihin kahteen muutokseen¹.

5. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ehdotuksesta 18. tammikuuta 2018², ja Euroopan parlamentin lausunto saatiin 1. maaliskuuta 2018³.

II TILANNEKATSAUS

6. Puheenjohtajavaltio Bulgaria on priorisoinut asian valmistelun, joka oli edennyt huomattavasti Viron puheenjohtajakaudella verotustyöryhmässä ja korkean tason verotustyöryhmässä. Puheenjohtajavaltio Bulgaria sitoutui veropolitiikan etenemissuunnitelmassaan siihen, että asiasta päästäisiin yhteisymmärrykseen varhaisessa vaiheessa.⁴ Vuonna 2018 verotustyöryhmä on pitänyt neljä kokousta (9. tammikuuta, 26. tammikuuta, 8. helmikuuta ja 26. helmikuuta 2018), ja asiaa käsiteltiin myös korkean tason verotustyöryhmässä 28. helmikuuta 2018 sekä pysyvien edustajien komiteassa (Coreper II) 7. maaliskuuta 2018.
7. Kaikki valtuuskunnat ovat yksimielisiä periaatteesta, että mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien järjestelyjen, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, ilmoittaminen voi edistää tehokkaasti oikeudenmukaisen verotusympäristön luomista sisämarkkinoilla ja että veroviranomaiset jakavat ilmoitetut tiedot muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisille.
8. Pysyvien edustajien komitean (Coreper II) kokouksessa 7. maaliskuuta 2018 useimmat valtuuskunnat olivat valmiita kannattamaan kokouksessa esiteltyä puheenjohtajavaltion kompromissitekstiä. Joillakin valtuuskunnilla oli kuitenkin vielä varaumia "tunnusmerkkiin C.1" (ks. tämän ilmoituksen III osa) ja yhdellä valtuuskunnalla oli varaus "tunnusmerkin E.3" tekstiin.

¹ Neuvosto laajensi hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin soveltamisalan kattamaan automaattisen tietojenvaihdon, joka koskee veropäätöksiä ja ennakkohinnoittelusopimuksia (vuonna 2015) sekä laajoista monikansallisista yritysryhmistä laadittavia maakohtaisia raportteja (vuonna 2016).

² Asiak. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

³ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁴ Asiak. 5668/18 FISC 37, kohta 9.

9. Puheenjohtajavaltio esittää sen vuoksi tämän ilmoituksen liitteessä I olevan ajantasaistetun kompromissitekstin Ecofin-neuvoston istuntoa varten, jotta kaikkien valtuuskuntien jäljellä olevia huolenaiheita voitaisiin käsitellä. Puheenjohtajavaltio ehdottaa myös, että direktiiviehdotuksen tekstiin liitetään (tämän ilmoituksen liitteessä II oleva) neuvoston pöytäkirjaan tämän direktiivin hyväksymisen yhteydessä merkittävä neuvoston lausuma.
10. Puheenjohtajavaltio toivoo, että tämän ilmoituksen III osassa esitetty ("tunnusmerkkiä C.1" koskeva) keskeinen kysymys ratkaistaan, että kaikki valtuuskunnat voivat hyväksyä "tunnusmerkin E.3" tekstin ja että kompromissitekstistä voidaan päästä poliittiseen yhteisymmärrykseen Ecofin-neuvostossa maaliskuussa 2018.

III KESKEINEN KYSYMYS – *Raportoitavia järjestelyjä koskeva "tunnusmerkki C.1"*

11. Yksi "tunnusmerkeistä" (raportoitavien "järjestelyjen" kuvaukset) kattaa vähennyskelpoiset rajatylittävät maksut, joihin liittyy tiettyjä ominaispiirteitä (ks. puheenjohtajavaltion kompromissiteksti direktiiviehdotukseksi, liitteen IV johdanto ja C-jakson 1 kohta).
12. Pysyvien edustajien komitean (Coreper II) kokouksessa 7. maaliskuuta 2018 "tunnusmerkin C.1" yhteydessä viitattiin ennen kaikkea seuraaviin seikkoihin:
 - a) Liite IV, C-jakson 1 kohdan b alakohdan i alakohta: Jotkin valtuuskunnat eivät voineet hyväksyä "tunnusmerkin C.1" piiriin kuuluvien järjestelyjen yhtenä ominaispiirteenä sitä, että kyseeseen tulevien maksujen vastaanottajan lainkäyttöalueella ei kanneta yhteisöveroa tai tähän veroon sovelletaan nollaverokantaa. Nämä valtuuskunnat toteavat, että jos tällaisen vaatimuksen soveltamisalaa ei rajoiteta, se aiheuttaisi hallinnollisen taakan, joka ei olisi oikeassa suhteessa muutosdirektiivin tavoitteisiin. Useimmat valtuuskunnat olivat kuitenkin sitä mieltä, että yhteisöveron puuttuminen tai yhteisöveron nollaverokanta ovat houkuttelevia ominaispiirteitä veronkiertojärjestelyjen kannalta ja että "tunnusmerkin C.1" olisi ehdottomasti katettava nämä tapaukset.

- b) Liite IV, C-jakson 1 kohdan b alakohdan ii alakohta: Samasta edellä esitetystä syystä useat valtuuskunnat eivät voineet kannattaa sitä, että "tunnusmerkki C.1" kattaisi järjestelyt, joihin liittyy lainkäyttöalueita, joilla kannetaan yhteisöveroa, jonka lakisääteinen verokanta on alle 35 prosenttia EU:n keskimääräisestä lakisääteisestä yhteisöverokannasta. Tässä yhteydessä monet valtuuskunnat muistuttivat periaatteessa vastustavansa viittausta lakisääteiseen yhteisöverokantaan aggressiivisen verosuunnittelun mahdollisen riskin indikaattorina. Toisaalta useat valtuuskunnat vaativat, että tämä ominaispiirre säilytettäisiin "tunnusmerkin C.1" soveltamisalassa (C-jakson 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa).
- c) Liite IV, C-jakson 1 kohdan c alakohta: Yksi valtuuskunta pyysi, että tämän kohdan soveltamisalan ulkopuolelle jätettäisiin maksut, jotka ovat "osittain verovapaita".
- d) Liite IV, C-jakson 1 kohdan d alakohta: Jotkin valtuuskunnat katsoivat, että hallinnollisen taakan vähentämiseksi ja huomion kiinnittämiseksi suurimman riskin aiheuttaviin järjestelyihin tämän järjestelyn soveltamisala olisi rajoitettava ainoastaan "haitallisiin suotuisiin verojärjestelyihin". Eräät muut valtuuskunnat vaativat, että tämän alakohdan ja koko tunnusmerkin C.1 soveltamisala säilytettäisiin mahdollisimman laajana.

13. On tärkeää todeta, että muutosdirektiiviehdotuksen liitteen IV johdannossa kuvatun "pääasiallista hyötyä mittaavan testin" soveltamisala on edelleen "tunnusmerkin C.1" tärkeä osatekijä.¹ On löydettävä oikea tasapaino päätettäessä, minkä tyyppisiin "tunnusmerkissä C.1" kuvattuihin järjestelyihin olisi sovellettava "pääasiallista hyötyä mittaavaa testiä". Jotkin valtuuskunnat katsoivat, että jos "tunnusmerkin C.1" mukaisiin järjestelyihin ei sovelleta "pääasiallista hyötyä mittaavaa testiä", toimivaltaiset viranomaiset saisivat liian paljon tietoja, joita olisi liian työlästä käsitellä niiden tapausten määrittämiseksi, joissa on kyse verojen kiertämisestä. Sitä vastoin useat valtuuskunnat totesivat, että on hyödyllistä säilyttää "tunnusmerkin C.1" soveltamisala mahdollisimman laajana soveltamatta "pääasiallista hyötyä mittaavaa testiä", jotta kaikki tällaiset tiedot vaihdettaisiin automaattisesti toimivaltaisten viranomaisten välillä.

¹ "Pääasiallista hyötyä mittaava testi" katsotaan läpäistyksi ja järjestelystä tulee raportoitava, jos pääasiallisena hyötynä tai yhtenä pääasiallisista hyödyistä, jonka henkilö voi odottaa saavansa "tunnusmerkin C.1" piiriin kuuluvasta raportoitavasta järjestelystä, on verotuksellisen edun saaminen.

14. Maaliskuun Ecofin-neuvostoa silmällä pitäen puheenjohtajavaltio toivoo, että kaikki valtuuskunnat voisivat hyväksyä tämän ilmoituksen liitteessä I olevan, "tunnusmerkkiä C.1" koskevan kompromissitekstin. Se koostuisi seuraavista muutoksista:
- tunnusmerkki C.1 sisältäisi b alakohdan i alakohdan (nollaverokanta tai yhteisöveron puuttuminen) ja tämän kohdan soveltamisala laajennettaisiin myös tapauksiin, joissa yhteisöverokanta on "lähes nolla";
 - b alakohdan ii alakohta (lakisääteinen yhteisöverokanta alle 35 prosenttia unionin keskimääräisestä lakisääteisestä yhteisöverokannasta) poistettaisiin, koska "tunnusmerkin C.1" jäljelle jäävä osa kattaisi tosiasiallisesti suurimman osan asiaankuuluvista järjestelyistä;
 - c alakohdan soveltamisala kattaisi ainoastaan maksut, jotka ovat kokonaan verovapaita;
 - d alakohdan soveltamisala kattaisi edelleenkin kaikki suotuisat verojärjestelyt ja siihen sovellettaisiin "pääasiallista hyötyä mittaavaa testiä";
 - edellä b alakohdan i alakohdassa sekä c ja d alakohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin sovellettaisiin "pääasiallista hyötyä mittaavaa testiä".

IV JATKOTOIMET

15. Tätä taustaa vasten puheenjohtajavaltio toivoo, että tämän ilmoituksen liitteessä I oleva teksti sekä liitteessä II oleva ehdotus neuvoston lausumaksi voisivat olla kaikkien valtuuskuntien hyväksyttävissä ja että niillä voitaisiin pohjustaa poliittista yhteisymmärrystä Ecofin-neuvostossa.
16. Neuvostoa pyydetään näin ollen
 - muodostamaan direktiiviehdotuksesta yleisnäkemys tämän ilmoituksen liitteessä I olevan puheenjohtajavaltion kompromissiehdotuksen pohjalta, jotta direktiivi voitaisiin hyväksyä, kun lingvistijuristit ovat viimeistelleet tekstin, ja
 - pyytämään tämän ilmoituksen liitteessä II olevan neuvoston lausuman merkitsemistä pöytäkirjaan direktiivin hyväksymisen yhteydessä.

**EHDOTUS:
NEUVOSTON DIREKTIIVI**

direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 ja 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- (1) Verotuksen avoimuuden parantamiseen tähtäävien uusien aloitteiden huomioon ottamiseksi unionissa neuvoston direktiiviä 2011/16/EU¹ on muutettu useita kertoja viime vuosien aikana. Neuvoston direktiivillä 2014/107/EU² unionissa otettiin käyttöön finanssilititietoja koskeva yhteinen tietojenvaihtostandardi (CRS). Se kehitettiin OECD:n puitteissa, ja siinä määrätään sellaisten henkilöiden finanssilititietojen automaattisesta vaihdosta, joiden verotuksellinen kotipaikka sijaitsee muualla, ja luodaan puitteet tälle tietojenvaihdolle maailmanlaajuisesti. Direktiiviä 2011/16/EU on muutettu neuvoston direktiivillä (EU) 2015/2376³, jossa säädetään rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä koskevien tietojen pakollisesta automaattisesta vaihdosta, ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/881⁴, jossa säädetään monikansallisten yritysten maakohtaista raportointia koskevien tietojen pakollisesta automaattisesta vaihdosta veroviranomaisten välillä. Koska rahanpesun torjuntaa koskevista tiedoista voi olla suurta hyötyä veroviranomaisille, neuvoston direktiivillä (EU) 2016/2258⁵ asetettiin jäsenvaltioille velvollisuus antaa veroviranomaisille pääsy asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin menettelyihin, joita rahoituslaitokset soveltavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁶ mukaisesti. Vaikka direktiiviä 2011/16/EU on muutettu useita kertoja, jotta veroviranomaisilla olisi paremmat keinot puuttua aggressiiviseen verosuunnitteluun, on edelleen tarpeen vahvistaa tiettyjä nykyisen verokehityksen avoimuutta koskevia näkökohtia.

¹ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

² Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

³ Neuvoston direktiivi (EU) 2015/2376, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁴ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/2258, annettu 6 päivänä joulukuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (2) Jäsenvaltioiden on yhä vaikeampi suojata kansallisia veropohjiaan rapautumiselta, sillä aggressiivisen verosuunnittelun rakenteet ovat muuttuneet yhä monimutkaisemmiksi ja niissä hyödynnetään usein sekä pääoman että henkilöiden lisääntyntä liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Nämä rakenteet koostuvat usein järjestelyistä, joita kehitetään yli lainkäyttöalueiden ja joilla veronalaisia tuloja siirretään suotuisampien verojärjestelyjen piiriin tai joiden ansiosta verovelvollisen kokonaisverotaakka vähenee. Tämän seurauksena jäsenvaltioiden verotulot usein vähenevät merkittävästi, mikä estää niitä soveltamasta kasvua edistävää veropolitiikkaa. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että jäsenvaltioiden viranomaisilla on kattavat ja asianmukaiset tiedot mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä. Tällaisten tietojen avulla viranomaiset pystyisivät reagoimaan ripeästi haitallisiin verokäytäntöihin ja tukkimaan porsaanreikiä hyväksymällä uutta lainsäädäntöä tai tekemällä asianmukaisia riskinarviointeja ja verotarkastuksia. Jos veroviranomaiset eivät reagoi raportointivelvollisuuden alaisiin järjestelyihin, tätä ei olisi kuitenkaan tulkittava niiden hyväksymiseksi.
- (3) Ottaen huomioon, että useimmat mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävät järjestelyt koskevat useampaa kuin yhtä lainkäyttöaluetta, kyseisiä järjestelyjä koskevien tietojen ilmoittamisesta olisi lisähyötyä, jos jäsenvaltiot vaihtaisivat niitä keskenään. Automaattinen tietojenvaihto on erityisen tärkeää veroviranomaisten välillä, jotta niillä olisi käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat voidakseen ryhtyä toimiin aggressiivisia verokäytäntöjä huomatessaan.

- (4) Sen jälkeen kun huomattiin, että liiketoiminnan kehittämisen avoimet puitteet voisivat edistää veron kiertämisen ja verovilpin torjuntaa sisämarkkinoilla, komissiota on kehoitettu tekemään aloitteita mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä koskevien tietojen pakollisesta ilmoittamisesta OECD:n veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteen 12 mukaisesti. Tässä yhteydessä Euroopan parlamentti on vaatinut tiukempia toimia välittäjiä vastaan, jotka avustavat järjestelyissä, jotka voivat johtaa veron kiertämiseen ja verovilppiin. On myös tärkeää huomata, että G7-ryhmän 13 päivänä toukokuuta 2017 antamassa verorikosten ja muiden laittomien rahavirtojen torjuntaa koskevassa Barin julistuksessa OECD:tä pyydettiin aloittamaan keskustelut mahdollisista tavoista sellaisten järjestelyjen käsittelemiseksi, joilla pyritään kiertämään yhteisen tietojenvaihtostandardin mukainen raportointivelvoite tai joiden tarkoituksena on suojata tosiasiallisia edunsaajia rakenteilla, joissa ei noudateta avoimuuden periaatetta, ottaen huomioon myös pakollista ilmoittamista koskevat mallisäännöt, joiden pohjana on BEPS-toimintasuunnitelman toimenpidettä 12 käsittelevässä raportissa kuvattu lähestymistapa veronkiertojärjestelyihin.
- (5) On tarpeen muistuttaa, että tietyt rahoituksen välittäjät ja muut veroneuvontaa tarjoavat tahot vaikuttavat aktiivisesti avustaneen asiakkaitaan rahojen piilottamisessa ulkomaille. Lisäksi on todettava, että vaikka neuvoston direktiivillä 2014/107/EU¹ vahvistettu yhteinen tietojenvaihtostandardi on merkittävä edistysaskel kohti verotuksellisesti läpinäkyvää lainsäädäntökehystä unionissa, sitä voidaan vielä parantaa ainakin finanssitilitietojen osalta.

¹ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

- (6) Mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien järjestelyjen, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, ilmoittaminen voi edistää tehokkaasti oikeudenmukaisen verotusympäristön luomista sisämarkkinoilla. Näin ollen velvoite, jonka mukaan välittäjien on ilmoitettava veroviranomaisille tietyistä rajatylittävistä järjestelyistä, joita voitaisiin mahdollisesti käyttää aggressiiviseen verosuunnitteluun, on askel oikeaan suuntaan. Laajalaisemman toimintapolitiikan kehittämiseksi olisi tärkeää, että ilmoittamisen jälkeen veroviranomaiset jakavat tiedot muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa. Tällaiset järjestelyt tukisivat myös yhteisen tietojenvaihtostandardin toimintaa. Lisäksi olisi erittäin tärkeää antaa komissiolle pääsy riittävään määrään tietoja, jotta se voi valvoa, että direktiivi toimii asianmukaisesti. Se, että komissiolla olisi pääsy tietoihin, ei vapauta jäsenvaltiota velvollisuudesta ilmoittaa valtiontuesta komissiolle.
- (7) Mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, ilmoittamisella myönnetään olevan sitä parempi ehkäisevä vaikutus, mitä varhaisemmassa vaiheessa veroviranomaiset saavat asiaa koskevat tiedot eli ennen kuin ilmoitetut järjestelyt otetaan käyttöön. Jäsenvaltioiden viranomaisten työn helpottamiseksi tällaisia järjestelyjä koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen voisi sen jälkeen tapahtua neljännesvuosittain.
- (8) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja jottei ehdotettuihin sääntöihin jäisi porsaanreikiä, ilmoittamisvelvoitteen olisi koskettava kaikkia toimijoita, jotka ovat yleensä mukana suunnittelemassa, edistämässä, organisoimassa tai hallinnoimassa raportoitavien rajatylittävien liiketoimien tai niiden sarjan toteuttamista, ja kaikkia niitä, jotka antavat kyseisiin järjestelyihin liittyvää neuvontaa tai apua. Olisi myös huomattava, että tietyissä tapauksissa ilmoittamisvelvoite ei koskisi välittäjää asianajosalaisuuden vuoksi tai jos välittäjää ei ole esimerkiksi siitä syystä, että verovelvollinen suunnittelee ja toteuttaa järjestelyn itse. Näissä tapauksissa erityisen tärkeää on myös se, etteivät veroviranomaiset menetä mahdollisuutta saada tietoja sellaisista verotukseen liittyvistä järjestelyistä, joihin saattaa liittyä aggressiivista verosuunnittelua. Näin ollen ilmoittamisvelvoite olisi tarpeen siirtää verovelvolliselle, joka näissä tapauksissa hyötyy kyseisestä järjestelystä.

- (9) Aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyt ovat vuosien aikana muuttuneet yhä monimutkaisemmiksi ja ne muuttuvat ja mukautuvat edelleen veroviranomaisten vastatoimien seurauksena. Tämän vuoksi olisikin tehokkaampaa pyrkiä kokoamaan mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävät järjestelyt luetteloon sellaisista liiketoimien ominaispiirteistä ja osatekijöistä, jotka viittaavat vahvasti verojen kiertämiseen tai väärinkäyttöön, sen sijaan, että määriteltäisiin aggressiivisen verosuunnittelun käsite. Näitä nimittäjiä kutsutaan tunnusmerkeiksi.
- (10) Ottaen huomioon, että tällaisen lainsäädännön ensisijaisena tavoitteena olisi keskittyä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseen, asiasta olisi erittäin tärkeää säätää unionin tasolla vain siinä määrin kuin on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä olisi tarpeen rajata tietojen ilmoittamista koskevat yhteiset säännöt rajatylittäviin tilanteisiin eli tilanteisiin, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja kolmatta maata. Yhteisten sääntöjen laatiminen sen sijaan, että ratkaisu olisi kansallisten toimien varassa, onkin perusteltua tällaisissa tilanteissa, koska ne saattavat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan. Jäsenvaltio voisi toteuttaa lisää samankaltaisia kansallisia raportointitoimia, mutta kaikkia tämän direktiivin nojalla raportoitavien tietojen lisäksi kerättäviä tietoja ei pitäisi toimittaa automaattisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Sellaisia tietoja voitaisiin vaihtaa pyynnöstä tai oma-aloitteisesti, sovellettavien sääntöjen mukaan.
- (11) Ottaen huomioon, että ilmoittamisvelvollisuuden kohteena olevilla järjestelyillä olisi oltava rajatylittävä ulottuvuus, asianmukaiset tiedot olisi tärkeää jakaa muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa, jotta tämän direktiivin vaikutus aggressiiviseen verosuunnitteluun liittyvien käytäntöjen ehkäisemiseen olisi mahdollisimman tehokas. Rajatylittävissä tilanteissa annettavia ennakkopäätöksiä ja ennakkohinnoittelusopimuksia koskevaa tietojenvaihdon mekanismia pitäisi käyttää myös mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä rajatylittävistä järjestelyistä ilmoitettujen tietojen pakollista automaattista vaihtoa varten unionin veroviranomaisten välillä.

- (12) Automaattisen tietojenvaihdon helpottamiseksi ja resurssien käytön tehostamiseksi tietojenvaihdon olisi tapahduttava käyttäen unionin kehittämää yhteistä tietoliikenneverkkoa (CCN). Näin ollen tiedot kirjattaisiin verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevaan turvalliseen keskusrekisteriin. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava käytännön järjestelyjä, kuten vakiolomakkeiden laatimista koskevia toimenpiteitä kaikkien vaadittujen tietojen toimittamistavan yhdenmukaistamiseksi. Osana tätä olisi yksilöitävä kielelliset vaatimukset, jotka liittyvät suunniteltuun tietojenvaihtoon, ja myös CCN olisi päivitettävä tämän mukaisesti.
- (13) Veroviranomaisille ja välittäjille aiheutuvien kustannusten ja hallinnollisen taakan minimoimiseksi ja sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin vaikutus aggressiiviseen verosuunnitteluun liittyvien käytäntöjen ehkäisemiseen olisi tehokas, raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan automaattisen tietojenvaihdon soveltamisalan unionissa olisi oltava yhdenmukainen kansainvälisen kehityksen kanssa. Olisi otettava käyttöön erityinen tunnusmerkki sellaisten järjestelyjen käsittelemiseksi, jotka on suunniteltu automaattista tietojenvaihtoa sisältävien raportointivelvoitteiden kiertämiseen. Tätä tunnusmerkkiä käytettäessä sopimuksia, jotka koskevat OECD:n yhteisen tietojenvaihtostandardin (CRS) mukaista finanssilititietojen automaattista vaihtoa, olisi pidettävä neuvoston direktiivin 2014/107/EU 8 artiklan 3 a kohdassa ja liitteessä I säädettyjä raportointivelvoitteita vastaavina. Pannessaan täytäntöön tämän direktiivin osia, jotka koskevat yhteisen tietojenvaihtostandardin kiertämisjärjestelyjä sekä järjestelyjä, joissa on mukana oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä taikka muita samankaltaisia rakenteita, jäsenvaltiot voisivat hyödyntää havainnollistamisen tai tulkinnan lähteenä OECD:n työtä ja erityisesti sen pakollista ilmoittamista koskevia mallisääntöjä yhteisen tietojenvaihtostandardin kiertämisjärjestelyjen ja läpinäkymättömien offshore-rakenteiden käsittelemiseksi sekä sen kommentaareja, jotta kaikissa jäsenvaltioissa voitaisiin varmistaa johdonmukainen soveltaminen siinä määrin kuin nämä tekstit saatetaan yhdenmukaisiksi EU:n lainsäädännön säännösten kanssa.

(13 a) Vaikka välitön verotus kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, on aiheellista viitata yhteisöverokantaan, joka on nolla tai lähes nolla, yksinomaan sen vuoksi, että voidaan määritellä selkeästi soveltamisala tunnusmerkille, joka kattaa rajatylittäviä liiketoimia sisältävät järjestelyt, joista välittäjien ja tapauksen mukaan verovelvollisten olisi raportoitava direktiivin 2011/16/EU nojalla ja joista toimivaltaisten viranomaisten olisi vaihdettava tietoja automaattisesti. Lisäksi on syytä palauttaa mieleen, että aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviin rajatylittäviin järjestelviin, joiden pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista on sovellettavan verolain tavoitteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saaminen, sovelletaan yleistä veronkierron vastaista sääntöä, josta säädetään sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164 6 artiklassa.

- (14) Tämän direktiivin vaikuttavuuden tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita aiheutuu niiden kansallisten sääntöjen rikkomisesta, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, ja varmistettava, että näitä seuraamuksia myös sovelletaan tosiasiallisesti ja että ne ovat oikeasuhteisia ja niillä on varoittava vaikutus.
- (15) Jotta tämän direktiivin täytäntöönpanolle ja erityisesti veroviranomaisten väliselle automaattiselle tietojenvaihdolle voitaisiin varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä vakiolomake, johon kuuluu rajattu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt. Samasta syystä komissiolle olisi myös siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä tarvittavat käytännön järjestelyt verotuksen alan hallinnollisen yhteistyön keskusrekisterin päivittämiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.

¹ Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011 (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (16) Euroopan tietosuojavalvuttettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kaikessa tähän direktiiviin liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY² ja asetusta (EY) N:o 45/2001.
- (17) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (18) Tämän direktiivin tavoitetta eli sisämarkkinoiden toiminnan parantamista aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien rajatylittävien järjestelyjen käyttöä ehkäisemällä ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisillä toimilla ilman koordinoitua, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sen kohteena ovat järjestelyt, joiden tarkoituksena saattaa olla erilaisten kansallisten verosääntöjen keskinäisestä vaikutuksesta johtuvan markkinoiden tehottomuuden hyödyntäminen. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, erityisesti koska se koskee vain rajatylittäviä järjestelyjä, joissa on osallisena useampi kuin yksi jäsenvaltio tai yksi jäsenvaltio ja kolmas maa.
- (19) Direktiivi 2011/16/EU olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2011/16/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 9 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa sekä 8 a, 8 aa ja 8 aaa artiklaa, ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista toiselle jäsenvaltiolle ennalta vahvistetuin säännöllisin väliajoin. Kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa, saatavilla olevilla tiedoilla tarkoitetaan tiedot ilmoittavan jäsenvaltion verotusasiakirjoissa olevia tietoja, jotka voidaan saada käyttöön kyseisen jäsenvaltion tietojen keräämis- ja käsittelymenettelyjä noudattaen;"

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) kun sovelletaan muita tämän direktiivin säännöksiä kuin 8 artiklan 1 ja 3 a kohtaa sekä 8 a, 8 aa ja 8 aaa artiklaa, tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyä ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista."

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"18) 'rajatylittävällä järjestelyllä' järjestelyä, joka koskee joko useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja yhtä kolmatta maata ja joka täyttää ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) järjestelyn kaikkien osapuolten verotuksellinen kotipaikka ei ole samalla lainkäyttöalueella;
- b) järjestelyn yhden tai useamman osapuolen verotuksellinen kotipaikka on samanaikaisesti useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella;
- c) yksi tai useampi järjestelyn osapuolista harjoittaa liiketoimintaa toisella lainkäyttöalueella kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan välityksellä, ja kyseinen järjestely muodostaa osan kiinteän toimipaikan liiketoiminnasta tai koko liiketoiminnan;
- d) yksi tai useampi järjestelyn osapuolista harjoittaa toimintaa toisella lainkäyttöalueella eikä sillä ole verotuksellista kotipaikkaa kyseisellä lainkäyttöalueella eikä toiminta siellä johda kiinteän toimipaikan perustamiseen;
- e) tällaisella järjestelyllä on mahdollisesti vaikutuksia automaattiseen tietojenvaihtoon tai tosiasiallisen edunsaajan tunnistamiseen.

Sovellettaessa 3 artiklan 18–26 kohtaa, 8 aia artiklaa ja liitettä IV, järjestelyyn kuuluu myös järjestelyjen sarja. Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa;

19. 'raportoitavalla rajatylittävällä järjestelyllä' rajatylittävää järjestelyä, joka sisältää ainakin yhden liitteessä IV esitetyistä tunnusmerkeistä;

20. 'tunnusmerkillä' rajatylittävän järjestelyn ominaispiirrettä tai osatekijää, joka viittaa mahdolliseen verojen kiertämisen riskiin ja joka on mainittu liitteessä IV;

21. 'välittäjällä' henkilöä, joka hoitaa raportoitavan rajatylittävän järjestelyn suunnittelemisen, edistämisen tai organisoimisen tai asettaa sen saataville toteuttamista varten tai hallinnoi sen toteuttamisen.

Sillä tarkoitetaan myös henkilöä, joka – ottaen huomioon asiaankuuluvat tosiseikat ja olosuhteet ja hyödyntäen saatavilla olevia tietoja ja asiaankuuluvaa asiantuntemusta ja tällaisten palvelujen tarjoamiseen tarvittavaa tietämystä – tietää tai jonka voidaan kohtuudella olettaa tietävän, että se on ryhtynyt tarjoamaan suoraan tai muiden henkilöiden välityksellä tukea, apua tai neuvoja, jotka koskevat raportoitavan rajatylittävän järjestelyn suunnittelemista, edistämistä tai organisoimista tai sen asettamista saataville toteuttamista varten tai sen toteuttamisen hallinnoimista. Kaikilla henkilöillä on oltava oikeus toimittaa näyttöä siitä, että kyseinen henkilö ei tiennyt eikä sen voitu kohtuudella olettaa tietäneen, että tämä henkilö oli osallisena raportoitavassa rajatylittävässä järjestelyssä. Tätä varten henkilö voi vedota kaikkiin asiaankuuluviin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin sekä saatavilla oleviin tietoihin ja asiaankuuluvaan asiantuntemukseensa ja tietämykseensä.

Toimiakseen välittäjänä henkilön on täytettävä ainakin yksi seuraavista lisäehdoista:

- a) henkilön verotuksellinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa;
 - b) henkilöllä on jossakin jäsenvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka välityksellä järjestelyyn liittyviä palveluja tarjotaan;
 - c) henkilö on muodostettu jäsenvaltiossa ja/tai henkilöön sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä;
 - d) henkilö kuuluu oikeudellisiin, verotuksellisiin tai konsulttipalveluihin liittyvään ammatinharjoittajien rekisteriin jossakin jäsenvaltiossa;
22. 'asianomaisella verovelvollisella' henkilöä, jonka saataville rajatylittävä järjestely on asetettu toteuttamista varten tai joka on valmis toteuttamaan raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai joka on toteuttanut tällaisen järjestelyn ensimmäisen vaiheen;

23. sovellettaessa 8 aaa artiklaa 'etuyhteydessä olevalla yrityksellä' henkilöä, joka liittyy toiseen henkilöön ainakin yhdellä seuraavista tavoista:
- a) henkilö osallistuu toisen henkilön johtotehtäviin ja käyttää kyseisen asemansa ansiosta huomattavaa vaikutusvaltaa kyseiseen toiseen henkilöön nähden;
 - b) henkilö osallistuu toisen henkilön määräysvaltaan siten, että sen osuus äänioikeuksista on yli 25 prosenttia;
 - c) henkilö osallistuu toisen henkilön pääomaan siten, että henkilöllä on suoraan tai välillisesti omistusoikeus yli 25 prosenttiin pääomasta;
 - d) henkilöllä on oikeus vähintään 25 prosenttiin toisen henkilön voitoista.

Jos useampi kuin yksi henkilö osallistuu edellä mainitulla tavalla saman henkilön johtotehtäviin, määräysvaltaan, pääomaan tai voittoihin, kaikki nämä henkilöt katsotaan etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi.

Jos samat henkilöt osallistuvat edellä mainitulla tavalla useamman kuin yhden henkilön johtotehtäviin, määräysvaltaan, pääomaan tai voittoihin, kaikki nämä henkilöt katsotaan etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi.

Tätä kohtaa sovellettaessa henkilöllä, joka toimii yhdessä toisen henkilön kanssa jonkin yksikön äänioikeuksien tai pääomaomistuksen suhteen, katsotaan olevan osuus kaikista toisen henkilön äänioikeuksista tai koko pääomaomistuksesta kyseisessä yksikössä.

Kun kyseessä on välillinen osallistuminen, c alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttyminen on määritettävä kertomalla ääni- ja omistusoikeusmäärät konsernin omistusketjussa. Jos henkilöllä on yli 50 prosenttia äänioikeuksista, sillä on katsottava olevan 100 prosenttia äänioikeuksista.

Yksityishenkilöä, hänen puolisoaan ja hänen suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevaa sukulaistaan on pidettävä yhtenä henkilönä.

24. [...]
25. 'markkinakelpoisella järjestelyllä' rajatylittävää järjestelyä, joka on suunniteltu, jota on edistetty, joka on valmis toteutettavaksi tai asetettu saataville toteuttamista varten, ilman että sitä olisi merkittävästi muokattava;
26. 'räätälöidyllä järjestelyllä' mitä tahansa rajatylittävää järjestelyä, joka ei ole markkinakelpoinen järjestely.

- 2) Lisätään II luvun II jaksoon artikla seuraavasti:

"8 aaa artikla

Raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan pakollisen automaattisen tietojenvaihdon laajuus ja edellytykset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät velvoitetaan toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille niiden tiedossa, hallussa tai määräysvallassa olevat raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot 30 päivän kuluttua
 - a) siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely asetetaan saataville toteuttamista varten, tai
 - b) siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely on valmis toteuttamista varten, tai
 - c) siitä kun raportoitavan rajatylittävän järjestelyn ensimmäinen vaihe on toteutettu, riippuen siitä, mikä näistä tapahtuu ensin.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, myös 3 artiklan 21 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen välittäjien on toimitettava tiedot 30 päivän kuluessa siitä, kun ne ovat tarjonneet suoraan tai muiden henkilöiden välityksellä tukea, apua tai neuvoja.

- 1 a. Markkinakelpoisten järjestelyjen osalta jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, joilla välittäjä velvoitetaan laatimaan joka kolmas kuukausi ajan tasalla oleva raportti niistä 6 kohdan a, d, g ja h alakohdassa tarkoitetuista uusista raportoitavista tiedoista, jotka ovat tulleet saataville edellisen raportin toimittamisen jälkeen.

- 1 b. Tapauksissa, joissa välittäjä on velvoitettu toimittamaan raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tiedot toimitetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, joka on alla olevassa luettelossa ensimmäisenä:
- a) jäsenvaltiossa, jossa välittäjän verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
 - b) jäsenvaltiossa, jossa välittäjällä on kiinteä toimipaikka, jonka välityksellä järjestelyyn liittyvä palveluja tarjotaan;
 - c) jäsenvaltiossa, jossa välittäjä on muodostettu tai jonka lainsäädäntöä välittäjään sovelletaan;
 - d) jäsenvaltiossa, jossa välittäjä kuuluu oikeudellisiin, verotuksellisiin tai konsulttipalveluihin liittyvään ammatinharjoittajien rekisteriin.
- 1 c. Tapauksissa, joissa 1 b kohdasta seuraa useita raportointivelvoitteita, välittäjä vapautetaan tietojen toimittamisesta, jos sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että samat tiedot on toimitettu toisessa jäsenvaltiossa.
2. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjille annetaan oikeus olla toimittamatta raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskevia tietoja, jos raportointivelvoite loukkaisi asianajosalaisuuden suojaa kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla. Tällaisissa tilanteissa kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät velvoitetaan ilmoittamaan viipymättä toiselle välittäjälle tai, jos toista välittäjää ei ole, asianomaiselle verovelvolliselle niiden 2 a kohdan mukaisista ilmoittamisvelvoitteista.
- Välittäjät voidaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vapauttaa tietojen toimittamisesta vain siinä tapauksessa, että ne harjoittavat toimintaansa sellaisten asiaa koskevien kansallisten lakien mukaisesti, joilla niiden ammattia säädellään.

- 2 a. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että tapauksissa, joissa välittäjää ei ole tai välittäjä ilmoittaa asianomaiselle verovelvolliselle tai toiselle välittäjälle 2 kohdan mukaisesta vapautuksesta, raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevien tietojen ilmoittamista koskeva velvoite koskee toista välittäjää, jolle on ilmoitettu asiasta, tai jos toista välittäjää ei ole, asianomaista verovelvollista.
- 2 b. Asianomaisen verovelvollisen, jota raportointivelvoite koskee, on toimitettava tiedot 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely asetetaan kyseisen asianomaisen verovelvollisen saataville toteuttamista varten tai se on valmis asianomaisen verovelvollisen toimesta tapahtuvaa toteuttamista varten, tai siitä kun asianomaiseen verovelvolliseen liittyvä ensimmäinen vaihe on toteutettu, siitä riippuen, mikä näistä tapahtuu ensin.

Jos asianomainen verovelvollinen on velvoitettu toimittamaan raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tiedot toimitetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, joka on alla olevassa luettelossa ensimmäisenä:

- i) jäsenvaltiossa, jossa asianomaisen verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
- ii) jäsenvaltiossa, jossa asianomaisella verovelvollisella on kiinteä toimipaikka, joka hyötyy järjestelystä;
- iii) jäsenvaltiossa, jossa asianomainen verovelvollinen saa tuloja tai voittoja, vaikka asianomaisella verovelvollisella ei ole verotuksellista kotipaikkaa eikä pysyvää toimipaikkaa missään jäsenvaltiossa;
- iv) jäsenvaltiossa, jossa asianomainen verovelvollinen harjoittaa toimintaa, vaikka asianomaisella verovelvollisella ei ole verotuksellista kotipaikkaa eikä pysyvää toimipaikkaa missään jäsenvaltiossa.

2 c. Tapauksissa, joissa 2 b kohdasta seuraa useita raportointivelvoitteita, asianomainen verovelvollinen vapautetaan tietojen toimittamisesta, jos sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että samat tiedot on toimitettu toisessa jäsenvaltiossa.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että tapauksissa, joissa välittäjiä on enemmän kuin yksi, raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevien tietojen toimittamisesta koskeva velvoite koskee kaikkia välittäjiä, jotka osallistuvat samaan raportoivaan rajatylittävään järjestelyyn.

Välittäjä vapautetaan tietojen toimittamisesta ainoastaan siinä määrin kuin sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että toinen välittäjä on jo toimittanut 6 kohdassa tarkoitetut samat tiedot.

3 a. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että tapauksissa, joissa raportointivelvoite on asianomaisella verovelvollisella ja asianomaisia verovelvollisia on enemmän kuin yksi, tiedot toimittaa 2 a kohdan mukaisesti se asianomainen verovelvollinen, joka on alla olevassa luettelossa ensimmäisenä:

- i) asianomainen verovelvollinen, joka sopi raportoitavasta rajatylittävästä järjestelystä välittäjän kanssa;
- ii) asianomainen verovelvollinen, joka hallinnoi järjestelyn toteuttamista.

Asianomainen verovelvollinen vapautetaan tietojen toimittamisesta ainoastaan siinä määrin kuin sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että toinen asianomainen verovelvollinen on jo toimittanut 6 kohdassa tarkoitetut samat tiedot.

- 3 b. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että kukin asianomainen verovelvollinen toimittaa järjestelyn käyttöönsä koskevat tiedot verohallinnolle niinä vuosina, joita varten ne käyttävät sitä.
4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että välittäjät ja asianomaiset verovelvolliset toimittavat tiedot niistä raportoitavista rajatylittävistä järjestelyistä, joiden ensimmäinen vaihe toteutettiin tämän direktiivin voimaantulopäivän ja soveltamispäivän välisenä aikana. Välittäjien ja tapauksesta riippuen asianomaisten verovelvollisten on toimitettava näitä raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot viimeistään 31 päivänä elokuuta 2020.
5. Sen jäsenvaltion, jossa tiedot oli toimitettu tämän artiklan 1–4 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on 21 artiklan nojalla hyväksytyjen käytännön järjestelyiden mukaisesti ilmoitettava tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut tiedot kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille automaattista tietojenvaihtoa käyttäen.

6. Tietoihin, jotka jäsenvaltion on 5 kohdan nojalla toimitettava, kuuluvat tapauksesta riippuen seuraavat:
- a) välittäjien ja asianomaisten verovelvollisten tunnistamiseen liittyvät tiedot, mukaan lukien nimi, syntymäaika ja -paikka (jos kyseessä on luonnollinen henkilö), verotuksellinen kotipaikka ja verovelvollisen tunnusnumero (TIN) sekä tapauksesta riippuen tiedot henkilöistä, jotka ovat asianomaiseen verovelvolliseen etuyhteydessä olevia yrityksiä;
 - b) yksityiskohtaiset tiedot liitteessä IV esitetyistä tunnusmerkeistä, joiden perusteella rajatylittävästä järjestelystä on raportoitava;
 - c) tiivistelmä raportoitavan rajatylittävän järjestelyn sisällöstä, mukaan lukien viittaus nimeen, jolla se yleisesti tunnetaan, jos sellainen on, ja sellainen yleinen kuvaus olennaisista liiketoimista tai järjestelyistä, joka ei johda liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden tai kaupallisen menettelyn paljastamiseen tai sellaisten tietojen paljastamiseen, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä;
 - d) päivä, jona raportoitavan rajatylittävän järjestelyn ensimmäinen vaihe on toteutettu tai toteutetaan;
 - e) yksityiskohtaiset tiedot kansallisista säännöksistä, joihin raportoitava rajatylittävä järjestely perustuu;
 - f) raportoitavan rajatylittävän järjestelyn arvo;
 - g) sen asianomaisen verovelvollisen jäsenvaltion tai niiden muiden jäsenvaltioiden yksilöinti, joita raportoitava rajatylittävä järjestely todennäköisesti koskee;
 - h) niiden jäsenvaltiossa olevien muiden henkilöiden yksilöinti, joita raportoitava rajatylittävä järjestely todennäköisesti koskee, sekä tiedot siitä, mihin jäsenvaltioihin asianomaiset henkilöt liittyvät.

- 6 a. Se, että verohallinto ei toteuta raportoitavaan rajatylittävään järjestelyyn liittyviä vastatoimia, ei tarkoita asianomaisen järjestelyn validiuden tai verokohtelun hyväksymistä.
7. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tietojenvaihdon helpottamiseksi komissio hyväksyy tarvittavat käytännön järjestelyt tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien toimenpiteet tämän artiklan 6 kohdan mukaisen tietojen ilmoittamisen yhdenmukaistamiseksi osana 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vakioimuotoisen lomakkeen vahvistamismenettelyä.
8. Komissiolle ei anneta pääsyä 6 kohdan a, c ja h kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.
9. Automaattinen tietojenvaihto tapahtuu yhden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jona tiedot on toimitettu. Ensimmäiset tiedot ilmoitetaan 31 päivään lokakuuta 2019 mennessä."

3) Korvataan 20 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio hyväksyy vakiolomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavia tilanteita varten:

- a) 8 a artiklan mukaista rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä sekä ennakkohinnoittelusopimuksia koskevaa automaattista tietojenvaihtoa varten ennen 1 päivää tammikuuta 2017;
- b) 8 aaa artiklan mukaista raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevaa automaattista tietojenvaihtoa varten ennen 30 päivää kesäkuuta 2019.

Vakiomuotoisissa lomakkeissa ei saa olla enempää tietojenvaihdon osia kuin 8 a artiklan 6 kohdassa ja 8 aaa artiklan 6 kohdassa on lueteltu eikä muita kyseisiin osiin liittyviä asiaankuuluvia aloja kuin ne, jotka ovat tarpeen 8 a ja 8 aaa artiklan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kielijärjestelyt eivät estä jäsenvaltioita toimittamasta 8 a ja 8 aaa artiklassa tarkoitettuja tietoja millä tahansa unionin virallisista kielistä. Kyseisissä kielijärjestelyissä voidaan kuitenkin määrätä, että kyseisten tietojen pääkohdat on lähetettävä myös jollakin muulla unionin virallisella kielellä."

4) Korvataan 21 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio kehittää 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan jäsenvaltioiden turvallisen keskusrekisterin, johon 8 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kirjataan mainittujen kohtien mukaisen automaattisen tiedonvaihdon toteuttamiseksi, ja antaa teknistä ja logistista tukea.

Komissio kehittää 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan jäsenvaltioiden turvallisen keskusrekisterin, johon 8 a artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kirjataan mainittujen kohtien mukaisen automaattisen tiedonvaihdon toteuttamiseksi, ja antaa teknistä ja logistista tukea.

Kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava pääsy tähän rekisteriin kirjattuihin tietoihin. Myös komissiolla on pääsy tähän rekisteriin kirjattuihin tietoihin 8 a artiklan 8 kohdassa ja 8 a artiklan 8 kohdassa asetetuin rajoituksin. Komissio hyväksyy tätä artiklaa koskevat tarpeelliset käytännön järjestelyt 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Edellä olevien 8 a artiklan 1 ja 2 kohdan ja 8 a artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukainen automaattinen tietojenvaihto toteutetaan tämän artiklan 1 kohtaa ja sovellettavia käytännön järjestelyjä noudattaen, kunnes tämä turvallinen keskusrekisteri on toiminnassa."

5) Korvataan 23 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittainen arviointi 8, 8 a, 8 aa ja 8 aaa artiklassa tarkoitetun automaattisen tietojenvaihdon tehokkuudesta ja saavutetuista käytännön tuloksista. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kyseisen vuosittaisen arvioinnin toimittamismuodon ja -edellytykset. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

6) Korvataan 25 a artikla seuraavasti:

"25 a artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava niitä seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen 8 aa ja 8 aaa artiklaa koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia."

7) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

"27 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta joka viides vuosi 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen.
 2. Jäsenvaltiot ja komissio arvioivat liitteen IV asianmukaisuutta joka toinen vuosi 1 päivän heinäkuuta 2020 jälkeen, ja komissio antaa neuvostolle asiaa koskevan kertomuksen. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus."
- 8) Lisätään liite IV, jonka teksti on tämän direktiivin liitteenä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

"LIITE IV
TUNNUSMERKIT

A luokan yleiset tunnusmerkit ja B luokan sekä C luokan 1 kohdan b alakohdan i [...] alakohdassa, c alakohdassa ja d alakohdassa esitetyt erityiset tunnusmerkit voidaan ottaa huomioon vain, jos ne läpäisevät "pääasiallista hyötyä mittaavan testin".

Pääasiallista hyötyä mittaava testi

Testi katsotaan läpäistyksi, jos voidaan osoittaa, että verotuksellisen edun saaminen on kaikki asiaankuuluvat tosiseikat ja olosuhteet huomioon ottaen pääasiallinen hyöty, jonka henkilön voidaan odottaa saavan järjestelystä, tai yksi pääasiallisista hyödyistä.

C luokan 1 kohdan tunnusmerkkien osalta C luokan 1 kohdan b alakohdan i [...] alakohdassa, c alakohdassa tai d alakohdassa esitettyjen edellytysten täyttyminen ei voi olla perusteena sille johtopäätökselle, että jokin järjestely läpäisee pääasiallista hyötyä mittaavan testin.

- A. Yleiset tunnusmerkit, jotka liittyvät pääasiallista hyötyä mittaavaan testiin
1. Järjestely, jossa asianomainen verovelvollinen tai järjestelyn osapuoli sitoutuu noudattamaan luottamuksellisuuden ehtoa, joka voi edellyttää, että he eivät paljasta muille välittäjille tai veroviranomaisille, kuinka järjestelystä voi saada verotuksellista etua.
 2. Järjestely, josta välittäjällä on oikeus saada maksu (tai korkoa, rahoituskulujen kattamiseen tarkoitettua korvausta tai muita maksuja), joka määritetään
 - a) kyseisestä järjestelystä saatavan verotuksellisen edun määrän perusteella; tai
 - b) sen perusteella, onko verotuksellinen etu tosiasiallisesti peräisin järjestelystä. Osana tätä välittäjä velvoitettaisiin korvaamaan kyseiset maksut joko kokonaan tai osittain, jos järjestelyn tavoitteena ollut verotuksellista etua ei saatu tai se saatiin vain osittain.
 3. Järjestely, johon liittyy olennaisilta osiltaan vakio- tai muotoisia asiakirjoja ja/tai rakenteita ja joka on useamman kuin yhden asianomaisen verovelvollisen saatavilla ilman, että sitä olisi merkittävästi muokattava toteuttamista varten.

B. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät pääasiallista hyötyä mittaavaan testiin

1. Järjestely, jossa järjestelyn osapuoli toteuttaa keinotekoisia toimia, kuten hankkii tappiollisen yrityksen, lopettaa kyseisen yrityksen pääasiallisen toiminnan ja käyttää sen tappioita vähentääkseen verotaakkaansa, mukaan lukien siirtämällä tappiot toiselle lainkäyttöalueelle tai nopeuttamalla tappioiden käyttöä.
2. Järjestely, jolla tulot muunnetaan pääomaksi, lahjoituksiksi tai muiden tuloluokkien tuotteiksi, joiden verotus on alhaisempi tai jotka ovat verovapaita.
3. Järjestely, joka sisältää kehämäisiä liiketoimia ("circular transactions"), jotka johtavat wash trading -toimintaan ("round-tripping of funds") erityisesti sellaisten välikätenä toimivien oikeushenkilöiden kautta, joilla ei ole muuta ensisijaista kaupallista tarkoitusta, taikka liiketoimia, jotka mitätöivät tai peruuttavat toisensa tai joilla on muita vastaavia piirteitä.

C. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät rajatylittäviin liiketoimiin

1. Järjestely, johon liittyy vähennyskelpoisia rajatylittäviä maksuja kahden tai useamman etuyhteydessä olevan yrityksen välillä ja kun ainakin yksi seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) vastaanottajalla ei ole verotuksellista kotipaikkaa millään lainkäyttöalueella;
 - b) vaikka vastaanottajalla on verotuksellinen kotipaikka jollakin lainkäyttöalueella, kyseisellä lainkäyttöalueella
 - i. ei kanneta minkäänlaista yhteisöveroa tai yhteisöverokanta on nolla **tai lähes nolla** [...]; tai
 - ii. [...]
 - iii. lainkäyttöalue sisältyy luetteloon kolmansien maiden lainkäyttöalueista, jotka jäsenvaltiot ovat yhdessä arvioineet tai jotka on taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) puitteissa arvioitu yhteistyöhaluttomiksi lainkäyttöalueiksi;
 - c) maksu on [...] kokonaan verovapaa sillä lainkäyttöalueella, jolla vastaanottajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
 - d) maksu hyöttyy suotuisasta verokohtelusta sillä lainkäyttöalueella, jolla vastaanottajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
2. Samat varat yritetään vähentää poistoina useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella.

3. Samalle tulolle tai pääomalle haetaan vapautusta kaksinkertaisesta verotuksesta useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella.
 4. Järjestelyyn sisältyy varojen siirtoja ja kun kyseessä olevilla lainkäyttöalueilla kyseisistä varoista vastikkeena maksettavissa summissa on olennaisia eroja.
- D. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät automaattiseen tietojenvaihtoon ja tosiasiallisen edunsaajan tunnistamiseen
1. Järjestely, joka voi heikentää unionin lainsäädännön täytäntöönpanoon tarkoitettujen lakien mukaista raportointivelvoitetta tai vastaavia finanssilitietojen automaattista vaihtoa koskevia sopimuksia, kuten kolmansien maiden kanssa tehtyjä sopimuksia, tai joka hyödyntää tällaisten säädösten tai sopimusten puutetta. Näitä järjestelyjä ovat ainakin seuraavat:
 - a) sellaisen tilin, tuotteen tai investoinnin käyttäminen, joka ei ole tai jonka tarkoituksena ei ole olla finanssiliili mutta jolla on merkittävän samankaltaisia ominaisuuksia kuin finanssiliilillä;
 - aa) finanssiliilien tai varojen siirtäminen lainkäyttöalueille, joita ei sido vaatimus finanssilitietojen automaattisesta vaihdosta asianomaisen verovelvollisen asuinvaltion kanssa, tai niiden käyttö tällaisilla lainkäyttöalueilla;
 - b) tulojen ja pääoman uudelleenluokittelu sellaisiksi tuotteiksi tai maksuiksi, joita finanssilitietojen automaattisen vaihdon vaatimus ei koske;
 - c) rahoituslaitoksen, finanssiliilin tai niiden varojen siirtäminen sellaiseen rahoituslaitokseen, sellaiselle finanssiliilille tai sellaisiin varoihin tai muuntaminen sellaiseksi rahoituslaitokseksi, sellaiseksi finanssiliiliksi tai sellaisiksi varoiksi, joita finanssilitietojen automaattisen vaihdon mukainen raportointi ei koske;

- d) sellaisten oikeussubjektien, järjestelyjen tai rakenteiden käyttäminen, jotka poistavat tai joiden tarkoituksena on poistaa yhden tai useamman tilinhaltijan tai kontrolloivan henkilön finanssitilitietojen automaattisen vaihdon mukainen raportointivelvoite;
 - e) järjestelyt, jotka heikentävät rahoituslaitosten finanssitilitiedoista raportointiin liittyvien velvoitteidensa noudattamiseen käyttämiä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia menettelyjä tai hyödyntävät niiden puutteita, mukaan lukien sellaisten lainkäyttöalueiden käyttäminen, joilla rahanpesun vastaisen lainsäädännön noudattamisen valvonta on riittämätöntä tai heikkoa tai joilla oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä koskevat avoimuusvaatimukset ovat riittämättömiä.
2. Järjestely, johon liittyy laillisten omistajien tai tosiasiallisten edunsaajien ketju, joka ei ole avoimuuden periaatteiden mukainen ja jossa käytetään henkilöitä, oikeudellisia järjestelyjä tai rakenteita,
- a) jotka eivät harjoita merkittävää taloudellista toimintaa ja joilla ei ole riittävää henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja; ja
 - b) joiden muodostamis-, johtamis-, koti-, valvonta-, sijoittautumispaikka on jokin muu lainkäyttöalue kuin yhden tai useamman sellaisen tosiasiallisen edunsaajan kotilainkäyttöalue, joiden varat ovat tällaisten henkilöiden, oikeudellisten järjestelyjen tai rakenteiden hallussa; ja
 - c) jossa tällaisten henkilöiden, oikeudellisten järjestelyjen tai rakenteiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, sellaisina kuin ne on määritelty rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen 20 päivänä toukokuuta 2015 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2015/849, on tehty tunnistamattomaksi.

- E. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät siirtohinnoitteluun
1. Järjestely, johon liittyy yksipuolisten safe harbour -sääntöjen käyttäminen.
 2. Järjestely, johon liittyy vaikeasti arvioitavien aineettomien hyödykkeiden siirtäminen.
Käsite "vaikeasti arvioitavat aineettomat hyödykkeet" kattaa sellaiset aineettomat hyödykkeet tai niitä koskevat oikeudet, joiden siirtämisajankohtana etuyhteydessä olevien yritysten välillä
 - i) ei ole olemassa luotettavia vertailukohtia ja
 - ii) toimenpiteen toteuttamisajankohtana aineettoman hyödykkeen siirtämisestä odotettavissa olevia tulevia kassavirtoja tai tuloja koskevat ennusteet tai aineettoman hyödykkeen arvioinnissa käytetyt olettamukset ovat erittäin epävarmoja, minkä vuoksi aineettoman hyödykkeen lopullista menestystä on vaikea ennustaa toimenpiteen toteuttamisajankohtana.
 3. Järjestely, johon liittyy [...] ryhmän sisäinen toimintojen ja/tai riskien ja/tai varojen rajatylittävä siirtäminen, jos [...] **siirtäjän tai siirtäjien ennakoidut vuotuiset tulot ennen korkoja ja veroja ovat kolmen vuoden ajan siirron jälkeen alle 50 prosenttia tällaisen siirtäjän tai tällaisten siirtäjien niistä ennakoiduista vuotuisista tuloista ennen korkoja ja veroja, jotka olisi saatu, jos siirtoa ei olisi tehty.**

EHDOTUS PÖYTÄKIRJAAN MERKITTÄVÄKSI NEUVOSTON LAUSUMAKSI

Tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi yhteisen tietojenvaihtostandardin kiertämisjärjestelyjä koskevan tehokkaan tietojenvaihdon ja täyden avoimuuden osalta neuvosto antaa vankan poliittisen tukensa kansainvälisille toimille, jotka koskevat pakollista ilmoittamista koskevia sääntöjä yhteisen tietojenvaihtostandardin kiertämisjärjestelyjen ja läpinäkymättömien rakenteiden käsittelemiseksi.
